

نگاه

چشم انداز احزاب اصلاح طلب در سال جدید

محمد کیانوش راد

فعال حزبی اصلاح طلب

● اگر بخواهیم چشم‌اندازی روشن از وضعیت سال آینده احزاب اصلاح طلب داشته باشیم، باید به شرایط سال گذشته این احزاب دقت کنیم. احزاب، یا به‌بیان دقیق‌تر، احزاب اصلاح طلب به‌دلیل مختلف مورد آسیب‌های جدی قرار می‌گیرند. بخشی از این آسیب به غلبه احساس‌گرایی و کاهش سهم عقلانیت در تصمیم‌گیری‌های حزبی برمی‌گردد. بخش دیگر آن به محدودیت‌هایی که برای احزاب، ایجاد شده است، برمی‌گردد. درخصوص نکته اول لازم است بدانیم بخش وسیعی از نخبگان سیاسی به‌دلیل شرایط کشور، درک مفهومی یا تجربی قابل‌قبولی از واقعیت‌تحرز پیدا کرده‌اند. آنها بر این نکته اذعان دارند که برای دست‌یابی به پیروزی در انتخابات یا هر برنامه سیاسی دیگر، با توجه به وجود رقیبان قدرتمندی که قدرتشان را نه‌به‌طور مستقیم از رای و پشتیبانی مردمی، بلکه با اتکا به رانت‌های گوناگون تشکیلاتی و سیاسی و اقتصادی به‌دست آورده‌اند، نیازمند به اتحاد و همبستگی هستند. آنچه که متأسفانه گاهی ممکن است به‌عنوان خطری پیش روی گروه‌های اصلاح طلب قرار بگیرد، نداشتن توجه جدی به نکته پیش‌گفته در تصمیم‌گیری‌های آینده سیاسی است. در انتخابات ریاست‌جمهوری گذشته، جریانانی به‌دنبال مدیریت انتخابات به‌نفع جریان اصولگرا بودند. اما بااین‌وجود اصلاح طلبان توانستند حول محور رئیس‌جمهوری اصلاحات و رئیس‌جمهوری سازندگی با ایجاد ائتلاف در انتخابات به پیروزی برسند. همین موضوع باعث شد اصولگرایان ایجاد اختلاف و افتراق بین اصلاح طلبان را در صدر برنامه‌های خود قرار بدهند. باتوجهبه جمع شرایطی که به آن اشاره کردیم، ورود به عرصه انتخابات آینده با تکیه صرف بر احزایی که امکان فعالیت در شرایط فعلی را دارند، نمی‌تواند بیاگر تمام ظرفیت‌های اصلاح طلبان باشد.

ادامه در صفحه ۷

سیاست

فعالان دانشجویی همچنان درانتظار تدبیر دولت

احیای انجمن‌های اسلامی به کجامی‌رسد؟

اعمال نظر و مشارکت غیردانشجویان در این انجمن‌ها وجود داشت. به‌همین دلیل دانشجویان دریافته بودند راه ساده و سریع برای دریافت مجوز تأسیس انجمن، خصوصاً در دانشگاه‌هایی که انجمن‌های موازی در آنها فعال شده بودند، ارایه درخواست با نامی غیراز «انجمن اسلامی» است. یکی از دلایل روی آوردن دانشجویان به تأسیس انجمن‌هایی با نامی غیراز «انجمن اسلامی»، کوتاه‌بودن عمر فعالیت‌های دانشجویی است. یک دانشجو حداکثر چهارسال فرصت برای فعالیت در این عرصه دارد. اگر قرار باشد یک یا دوسال آن صرف فرایند بوروکراتیک اداری برای دریافت مجوز انجمن شود، دیگر فرصتی برای فعالیت دانشجویی و مهم‌تر از آن انتقال تجربه و متشکل‌کردن نسل آینده دانشجویی باقی نمی‌ماند. به‌همین‌دلیل دانشجویان با اسامی دیگری همچون «انجمن دانشجوی‌های ایران اسلامی» یا «انجمن اسلامی دانشجویان تحول‌خواه»، درخواست مجوز کردند. درخواستی که سر به صدها مورد می‌زند ولی به‌دلیل توقف در پیچ‌وخم‌های بوروکراتیک هنوز به نتیجه نرسیده‌اند. با این حال جان‌گرفتن «جنبش دانشجویی» چنان نگرانی برخی نمایندگان مجلس را برانگیخت که این موضوع تبدیل به یکی از دلایل استیضاح فرجی‌دانا، وزیر علوم دولت یازدهم شد. اما به استناد سخنان فرجی‌دانا، تا زمان استیضاح او در مجلس تنها شش یا هفت انجمن احیا شده

دانشجویان پی‌گیر احیا یا تأسیس انجمن‌های اسلامی می‌گویند: «مسئولان مربوطه در دولت یازدهم هیچ کمک ویژه‌ای برای احیای انجمن‌ها نکرده‌اند. این دولت تنها روند قانونی را مختل نکرده است.» دانشجویان طبق اصول بالادستی شورای‌عالی انقلاب فرهنگی می‌توانند در خواست دریافت مجوز برای تشکیل انجمن بدهند. از آنجایی که این درخواست‌ها توسط دانشجویانی مطرح می‌شود که تازه، وارد دانشگاه‌ها شده‌اند و هیچ ارتباط تشکیلاتی با احزاب و گروه‌های رسمی اصلاح طلب ندارند، قانونا نمی‌توانند با درخواست ایشان مخالفت کنند؛ اما صدور همین مجوزهای قانونی هم نیز با تعلل مواجه است. بعد از گذشت نزدیک به دوسال، در تهران فقط انجمن اسلامی دانشگاه شریف احیا شده است و دانشجویان دانشگاه امیرکبیر، ناچار به‌جای نام انجمن اسلامی، نام انجمن اسلامی دانشجویان ترقی‌خواه را برگزیده‌اند؛ درحالی‌که دانشگاه‌های علم‌وصنعت، خوارزمی و... هنوز نتوانسته‌اند انجمن‌های خود را تشکیل دهند. اگر با همین معیار بخواهیم شرایط دانشگاه‌های سایر استان‌ها را با دانشگاه‌های تهران بسنجیم، عمق وخامت شرایط جنبش دانشجویی قابل لمس است.

طی یک‌سالگی که گذشت تنها انجمن اسلامی‌های دانشکده پزشکی دانشگاه جندی‌شاپور اهواز، دانشگاه علوم‌پزشکی ارومیه، دانشگاه اراک و دانشگاه صنعتی اراک، دانشگاه صنعتی شیراز، دانشگاه رازی کرمانشاه، دانشکده علوم‌پزشکی دانشگاه سیستان، دانشگاه دامغان، دانشگاه کاشان، دانشگاه سهند تبریز، دانشگاه صنعتی اراک، دانشگاه ارومیه و دانشگاه صنعتی ارومیه،

اصفهان، صنعتی اصفهان، علوم‌پزشکی و هنر اصفهان احیا شده‌اند. البته انجمن‌های پیرو خط امام در دانشگاه زنجان، جامعه اسلامی در دانشگاه باهنر، توسعه‌وعدالت در دانشگاه یزد، انجمن فرهنگ‌وسیاست در بیرجند، انجمن دانشجویان تواندیش در دانشگاه مشهد نیز احیا شده‌اند؛ که همگی گرایش یا نزدیکی فکری به اصلاح طلبان دارند. در تهران نیز دانشجویان دانشگاه خواجه‌نصیر نیز امیدوارند به‌زودی موفق به تشکیل انجمن اسلامی بشوند. اما راه‌حل دانشجویان دانشگاه علامه طباطبائی نیز تأسیس انجمن فرهنگ‌وسیاست بود. در این‌میان انجمن دانشجویان پیرو خط امام سیستان، انجمن فرهنگ‌وسیاست دانشگاه شیراز، انجمن اسلامی دانشگاه هرمزگان و دانشگاه بوشهر، دانشگاه علوم‌پزشکی بیرجند و مازندران و علوم‌پزشکی گیلان نیز توانسته بودند از دوران دولت‌های نهم و دهم جان سالم به در ببرند و باقی بمانند.

روند احیای انجمن‌های اسلامی تعلیق شده با تأسیس انجمن‌های جدید، نشان می‌دهد بحث بازگشایی انجمن‌های منحل‌شده، سلیقه‌ای است و بستگی به جو حاکم بر دانشگاه و طرز تفکر رئیس دانشگاه دارد. در برخی دانشگاه‌ها که رئیس دانشگاه و نماینده نهادهای نظارتی در داخل دانشگاه مخالفتی با بازگشایی انجمن نداشته‌اند، راه احیای انجمن‌ها هموارتر است؛ اما اگر این نهادها نخواهند، بازگشایی صورت نخواهد گرفت. برای مثال، رئیس دانشگاه خواجه نصیرالدین طوسی دلیل خاصی در مورد انجمن اسلامی ندارد؛ به همین دلیل اعضای شورای احیای این دانشگاه پیش‌بینی می‌کنند که به‌زودی انجمن اسلامی این دانشگاه احیا شود. ولی در برخی دیگر از دانشگاه‌ها، احیا یا تأسیس انجمن اسلامی پیچیده‌تر یا نزدیک به محال است. درحال حاضر پنج اتحادیه سراسری دانشجویی در کشور فعال هستند؛ انجمن اسلامی مستقل، جامعه اسلامی، بسیج دانشجویی، جنبش عدالت‌خواه و تحکیم‌وحدتی که وابسته به تندترین طیف اصولگرایان است. این پنج اتحادیه، کارکردی مشابه دارند و برخلاف نفس جنبش دانشجویی، دانشگاه را به حیاط‌خلوت احزاب سیاسی بدل کرده‌اند. اما ماندگارترین و شاید مهم‌ترین آسیب محدود‌ساختن انجمن‌های اسلامی به‌تاراج‌رفتن هویت جنبش دانشجویی ایران است. جنبشی که از سال ۳۲ و در همراهی دکتر مصدق به میدان آمد و تاکنون با هویت روشنفکری، منتقد دولت‌های وقت بود. حفظ هویت جنبش دانشجویی و بازکردن فضای دانشگاه‌ها از جمله وعده‌های حسن روحانی به جوانان بود. همان جوانانی که به‌گفته رئیس‌جمهوری یازدهم، در جریان انتخابات «غوغا» کردند. این جوانان نه‌تنها نباید نگران اظهارنظرهای معاونین دولت درخصوص انجمن‌ها باشند که انتظار می‌رود از حمایت‌های دولت نیز برخوردار باشند.

البته دانشجویان همچنان امیدوار هستند؛ که امید در ذات جوانی و تحول‌خواهی است.

درخواست تأسیس یا احیای انجمن اسلامی بسیاری از دانشگاه‌ها مورد موافقت اصولی قرار گرفته است و دانشجویان این دانشگاه‌ها هر شب را

با امید تأسیس انجمن و برگزاری انتخابات برای آن، صبح می‌کنند. بااین‌حال به‌دنبال تشکیل اتحادیه نیستند؛ زیرا نمی‌خواهند در ابتدای راه حساسیتی را تحریک کنند. همین موضوع را می‌توان قرینه‌ای از بالغ‌شدن جنبش دانشجویی دانست. جنبشی که قصد دارد گذشته را همچون چراغی پیش‌روی آینده نگاه دارد.

دبیر شورایعالی امنیت ملی خبر داد

درخواست کمک آشوریان از ایران

جمهوری اسلامی ایران، امنیت حاصل در منطقه را حاصل سیاست‌های سازنده ایران دانست و افزود: «مقابله جدی با تروریسم و حمایت فوری از ملت‌های منطقه در برابر مخاطرات ناشی از حضور گروه‌های تروریستی، راه‌حل منطقی و مبتنی بر حسن‌نیت ایران بوده است.»شمخانی با اشاره به انجام مذاکرات میان ایران و کشورهای ۵+۱، طرف مقابل را نیازمند دستیابی به توافق با ایران دانست و گفت: «با به‌رسمیت‌شناختن حقوق ایران براساس قوانین بین‌المللی و کنارگذاشتن رویه اشتباه فشار و تهدید، «توافق خوب» قابل تحقق است.»دبیر شورایعالی امنیت ملی گفت: «اکنون توپ در زمین طرف مقابل است، چرا که ایران با انجام تمام تعهدات خود بر مبنای برنامه اقدام مشترک اثبات کرد، دارای حسن‌نیت است و اکنون باید طرف مقابل با برداشتن تمام تحریم‌ها اراده عملی خود را ثابت کند.» او افزود: «دستیابی به توافق می‌تواند به‌عنوان راه مناسبی برای مدیریت تنش‌های منطقه‌ای که افراطیون به‌دنبال ایجاد آن هستند مدنظر قرار گیرد.» شمخانی افزود: اخیراً نماینده‌های آشوریان جهان در دیداری در بافت کمک‌های آموزشی و سلاح را به منظور تأمین امنیت آشوری‌ها در عراق خواستار شدند.

آینه

وخت امروز

شیطان خوب شیطان بد!

سیدعلی هدایتی نسب: آقای هاشمی رفسنجانی که چندی‌پیش منتقدان حسن روحانی را به همنوایی با تانیاهاو متهم کرد؛ در تازترین اظهارنظر خود، این‌بار منتقدان عملکرد هسته‌ای دولت حسن روحانی را «هم‌زمان و هم‌راستا» با ساتورهای آمریکایی دانست و گفت: «مطمئن‌ا این هم‌زمانی قراردادی نیست ولی نگاه مشترک آنها در دوری از منکره و دامن‌زدن به جنگ‌های لفظی، آنان را در یک مسیر قرار داده است.» خبا! به‌رغم انتقاداتی که نسبت به این ادبیات مطرح شده بود اما آقای هاشمی نشان داد این رفتار را ادامه می‌دهد. حالا پس از همنوایی با تانیاهاو منتقدان داخلی متهم به هم‌زمانی با ساتورهاو جمهوریخواه هم می‌شوند! همان ۲۷سناتوری که طی نامه‌ای به مقامات ایرانی، اعلام کردند ارزشی برای توافق هسته‌ای احتمالی اوپاما با حسن روحانی قابل نیستند، چرا که خارج از سیستم قانونگذاری آمریکا صورت می‌گیرد! آقای هاشمی مثلاً می‌خواهد بگوید چون این ساتورها مانع بزرگی برسر راه توافق اوپاما با دولت مورد تأیید او هستند و از آنجا که منتقدان داخلی عملکرد ضعیف دولت در مذاکرات هسته‌ای را بارها اعلام کرده و نشان داده‌اند تیم جواد ظریف توانایی یک بدبسته‌نام خوب و سودمند را نداشته و ندارد، پس باید این منتقدان را هم‌زمان با آن ساتورها دانست! بگذارید در این‌باره دوتکنه را با آقای هاشمی در جریان بگذاریم.

۱- سیاست تخریب، تخطئه و توهین به منتقدان یک‌بر‌چسب همیشگی همراه آقای هاشمی و جریان اوست!

۲- اگر قرار باشد در ایران نزدیک‌ترین افراد و جریان‌ها به آمریکا و اسرائیل معرفی شوند قطعا و بدون تردید افراد و جریان‌های معرفی خواهند شد که با هم‌نوا و هم‌زمان با هاشمی‌رفسنجانی هستند یا از مریدان و ملازمان او! اینکه دیگر برای همه روشن است! نیازی به اثبات ندارد!

آفتاب

حاشیه‌سازی برای سفر نیویورک

سارا علایی: بعد از سنک‌اندازی‌های بیشمار برسر راه دولت یازدهم و اصابت ترکش‌های پی‌درپی آن به وزارت علوم و استیضاح وزیر کار‌دان، انتقادات بیشمار به وزارتخانه‌های مختلف از جمله وزارت خارجه، اهدای مکرر کارت رزد به چندوزیر از جمله وزیر اقتصاد و دارایی... حالا نوبت به معاونت‌های مختلف دولت یازدهم رسیده که ریگبار انتقادات و بهانه‌ها را به سمتشان نشانه‌ی‌برد از جمله معاونت زنان و خانواده ریاست‌جمهوری، به‌ویژه در جریان اجلاس یکن + ۲۰ («کمسیون مقام زن در نیویورک» با هدف بررسی دستاوردها و چالش‌ها در ۱۲حوزه نگران‌کننده درخصوص زنان) و سفر هیاتی انگشت‌شمار از این معاونت به‌همراه شهیندخت میلاوردی، معاون رئیس‌جمهور در امور زنان به نیویورک... چنانچه میلاوردی نیز با اشاره به سیل همهجه‌ها و انتقادات به شرکت هیاتیی از ایران در این اجلاس در صفحه شخصی‌اش در فیس‌بوک می‌نویسد: «ظاهرا علاوه‌بر دل‌پایسان داخلی سفر برخی هم در خارج از کشور با تحریف سخنرانی من در افتتاحیه اجلاس کمیسون ۵۹مقام زن (یکن+ ۲۰) و گل‌آلودکردن آب درحال گرفتن ماهی‌های خود هستند! شاه‌بیت انتقادانشان هم اشاره به تاثیر تحریم‌های یک‌جانبه و زورمردانه بر وضعیت زنان و کودکان در آن سخنرانی پنج‌دقیقه‌ای است و اصرار دارند این موضوع را جا بیندازند که در آن سخنرانی تحریم‌ها تنها دلیل عدم دستیابی به توازن جنسیتی فراگیر بیان شده است و همصدا با مخالفان داخلی شگسته‌شدن قفل تحریم‌ها را اینکه مبدا قدمی برای رفع تحریم‌ها برداشته شود برآشفتنه شده‌اند.» وی همچنین در پاسخ به انتقاداتی که بر تعداد نفرات اعزام شده در این اجلاس تاکید داشت، می‌گوید: «اظهارنظری مبنی‌بر لشکرکشی ۱۸۰نفر به سرزمین شیطان، خلاف واقع بود و تنها ۱۵نفر از سازمان‌های مردم‌نهاد در اجلاس یکن+ ۲۰ شرکت کردند. تعداد نهادهای NGO و نهادهای غیردولتی و دولتی آن میزانی نبود که برخی افراد مطرح کردند. درواقع هیات دولتی حدود شش نفر با خود بنده بود که دوتنر موفق به اخذ ویزا نشدند. درواقع تنها شش نفر از هیات‌دولتی و ۱۵نفر از سازمان‌های مردم‌نهاد در اجلاس یکن + ۲۰ شرکت کردند...»

ایران

یک‌گام‌تاتوافق هسته‌ای

توافق هسته‌ای در یک‌قدمی تحقق همچنان با اماوگرهای متعددی مواجه است، درباره سرنوشت نهایی مذاکرات و اینکه ضمانت‌های اجرایی توافق احتمالی چه خواهد بود با حمیدرضا آصفی، سخنگوی پیشین وزارت امور خارجه و سفیر پیشین ایران در امارات گفت‌وگو کرده‌ایم. او می‌گوید: ... واضح است که مذاکرات هسته‌ای به مرحله حساس خود وارد شده است و شرایط به‌نحوی است که امکان رسیدن به توافق بیش از هر زمان دیگری قابل‌تصور است، همچنان‌که امکان فروپاشی مذاکرات نیز به همین ترتیب قابل‌تصور است... البته دور اول مذاکراتی که آقایان ظریف و کری در لوزان سوسیس داشته‌اند ظاهرا حدود پنج‌ساعت طول کشیده است و این نشان می‌دهد که طرفین حرف‌های زیادی برای گفتن دارند و هم برخی از مشکلات همچنان وجود دارد.